

skole, politi og de sociale myndigheder (SSP-arbejdet).

Bestemmelsens *stk. 2* svarer til den gældende lovs § 32, *stk. 4*, med redaktionelle ændringer. Den rådgivning og støtte, der kan ydes er mere rettet mod den samlede families problemer end den almindelige rådgivning og vejledning, som kan ydes enhver efter den nuværende lovs § 28. Rådgivning og støtte skal ydes til forældremyndighedsindehaveren eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung.

Vedrørende afgrænsning over for bestemmelsen i forslaget § 33, *stk. 2*, nr. 1, bemærkes, at konsulentbistand efter denne bestemmelse ydes, når problemerne har en sådan karakter, jf. forslaget § 33, *stk. 1*, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om en sådan foranstaltning.

Bestemmelsens *stk. 3* indeholder ikke noget nyt i forhold til bistandslovens § 9, men er medtaget i kapitlet for at præcisere kommunalbestyrelsens kompetence på området. Der skal efter den sociale styrelseslovs § 2, *stk. 2*, nedsættes et eller flere udvalg, der behandler personsager. Det er ifølge denne lov kommunalbestyrelsen selv, der beslutter, hvilken udvalgsstruktur kommunen skal have. Beslutninger om iværksættelse af frivillige foranstaltninger vil herefter kunne træffes i det eller de kompetente udvalg efter den sociale styrelseslovs § 2, *stk. 2*, og der vil som hidtil kunne ske delegation til forvaltningen. Skal der træffes beslutning om tvangsmæssige foranstaltninger skal der følges en særlig procedure, jf. bemærkningerne til forslaget §§ 126 og 127.

Til § 32 a.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 32, *stk. 2*. Kommunalbestyrelsen skal således som hidtil i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden. Afgørelsen om forældremyndighed træffes af statsamtet. Ved afgørelsen inddrager statsamtet eventuelle tilkendegivelser efter myndighedslovens § 16 fra indehavere af forældremyndigheden om, hvem der efter deres død bør have tillagt forældremyndigheden (»børnetestamenter«).

Til § 32 b.

Bestemmelsen er en sammenskrivning af den gældende lovs § 32, *stk. 5* og 6, hvis opdeling må anses for historisk betinget. Den nugældende bestemmelses forebyggelsesbegreb i *stk. 6* er knyttet udelukkende til foranstaltninger, der består i andet end anbringelser uden for hjemmet. Den foreslåede bestemmelses forebyggelsesbegreb er anvendt i bredere betydning.

Den ændrede formulering indeholder ikke nogen realitetsændring i forhold til nugældende bestemmelser. Med forslaget understreges betydningen af det kommunale og amtskommunale samarbejde på området.

Den nugældende bestemmelse i § 32, *stk. 5*, om amtsrådets forpligtelse til også at yde bistand til det særlige udvalg efter den sociale styrelseslovs § 3 er udgået af bestemmelsen. Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1.

Til § 32 c.

Bestemmelsens *stk. 1* svarer til den gældende lovs § 32, *stk. 3*, med den tilføjelse, at en beslutning om at iværksætte en undersøgelse skal træffes i forståelse med forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, jf. dog § 32 d. At samtykke skal indhentes fra unge over 15 år, er i overensstemmelse med den tildeling af partsstatus til unge, som der stilles forslag om på en række områder.

Med *stk. 1* opretholdes en *pligt* for kommunalbestyrelsen til at lade et barns forhold undersøge, hvis det må antages, at barnet trænger til særlig støtte. I visse tilfælde kan der være privatpersoner, med kendskab til familien, som ønsker at afgive udtalelser eller erklæringer. Det kan fx være slægtninge eller andre, der står familien nær. Det følger af almindelige forvaltningsretlige principper, at sådanne henvendelser indgår i sagen og dermed også i kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag.

Kommunalbestyrelsen må dog være opmærksom på, at reglerne om tavshedspligt kan forhindre, at sagen drøftes med andre end parterne (eventuelt deres repræsentant). Dette bør imidlertid ikke føre til, at man afviser at modtage henvendelser eller lignende fra andre fx bedsteforældre.

Bestemmelsens *stk. 2* er ny, idet det i selve lovteksten fastsættes, hvilke krav der skal stilles til de sociale myndigheders redegørelse for undersøgelsens resultater. Opregningen af disse krav i loven har til hensigt at understrege betydningen af en grundig undersøgelse og skal tillige tjene som retningslinje for de sociale myndigheders virksomhed. Et målrettet arbejde med de indledende undersøgelser må tillægges en betydelig værdi for sagens senere forløb.

I de tilfælde, hvor undersøgelsen viser, at der er behov for at iværksætte hjælpeforanstaltninger, forudsættes der at ske en beskrivelse af indsatsen og de formål, som søges opnået. Udarbejdelse af en egentlig plan stilles der dog alene krav om, når hjælpeforanstaltningen skal bestå i en anbringelse uden for hjemmet, jf. forslaget § 66 b.